

FRANJEVAČKA CRKVA
SV. IVANA KRSTITELJA U ZEMUNU
TJEDNE OBAVIJESTI
GODINA X. broj 483 18. travnja 2021.

TREĆA VAZMENA NEDJELJA (B)

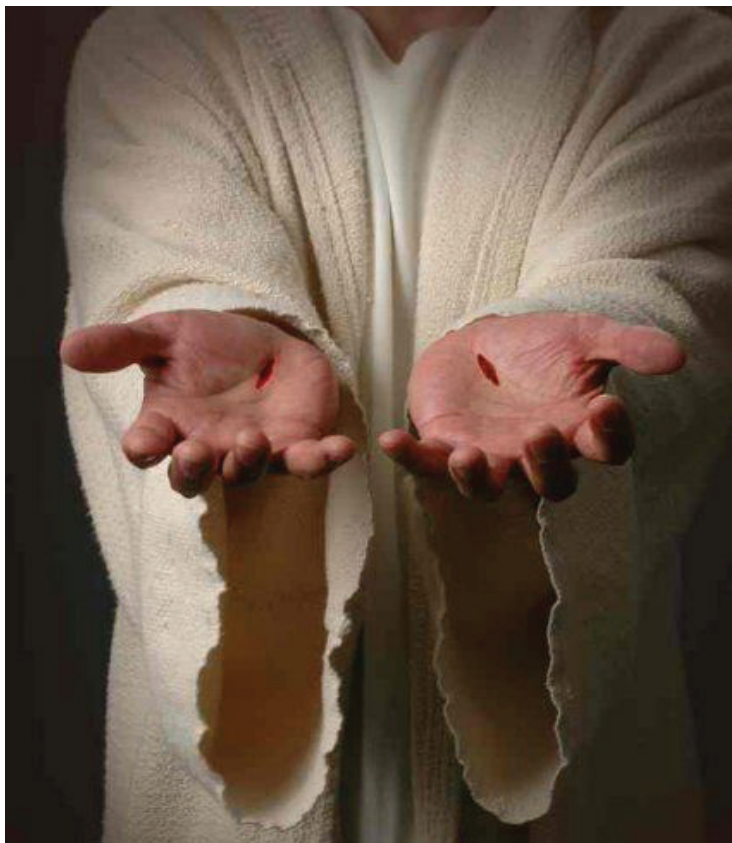
TREBALO JE DA KRIST SVE TO PRETRPI I TREĆI DAN USKRSNE OD MRTVIH.

U ono vrijeme: Učenici su Isusovi pripovijedali što se dogodilo na putu i kako ga prepoznaše u lomljenju kruha. Dok su oni o tom razgovarali, stane Isus posred njih i reče im: »Mir vama!« Oni, zbunjeni i prestrašeni, pomisliše da vide duha. Reče im Isus: »Zašto se prepadoste? Zašto vam sumnje obuzimaju srce? Pogledajte ruke moje i noge! Ta ja sam! Opipajte me i vidite jer duh tijela ni kostiju nema kao što vidite da ja imam.« Rekavši to, pokaza im ruke i noge. I dok oni od radosti još nisu vjerovali, nego se čudom čudili, on im reče: »Imate li ovdje

što za jelo?« Oni mu pruže komad pečene ribe. On uzme i pred njima pojede. Nato im reče: »To je ono što sam vam govorio dok sam još bio s vama: treba da se ispuni sve što je u Mojsijevu Zakonu, u Prorocima i Psalmima o meni napisano.« Tada im otvori pamet da razumiju Pisma te im reče: »Ovako je pisano: 'Krist će trpjeti i treći dan ustati od mrtvih, i u njegovo će se ime propovijedati obraćenje i otpuštenje grijeha po svim narodima počevši od Jeruzalema.' Vi ste tomu svjedoci.«

Lk 24,35-48

POMISLIŠE DA VIDE DUHA

Gospodine, nismo li i mi često zbunjeni i preplašeni? Zovemo te, čekamo te, molimo te, primamo te u pričesti, a ipak nam sumnje obuzimaju srce. Često i sami pomišljamo da vidimo duha, a ne stvarnost. Nikako da te ozbiljno shvatimo. Dolaziš nam, a nama se čini da je to samo naša želja, pobožan osjećaj i vapaj srca. Čak i jedni drugima tumačimo da si ti sigurno tu nazočan, a vladamo se kao da te nema. Kada netko snažnije pokaže da vjeruje u tvoju živu prisutnost te počne u tom smislu govoriti, klicati i djelovati, smatramo da je malo zastranio, gotovo da nije normalan. Jer, još i danas bismo te htjeli, Isuse, svesti na razinu duha, ili duhova; kao da, zazivajući tebe, zazivamo duha.

Učenicima pokazuješ, Isuse, da nisi duh, da nisi nestvaran, da si zbilja. Nisi duh, utvara, nego osoba, Isus, isti onaj koji je bio povijen u pelene u Betlehemu, koji je rastao u Nazaretu, propovijedao po Galileji,

visio na križu u Jeruzalemu. Daješ da te prepoznaju. Pokazuješ učenicima svoje ruke i svoje noge. To si ti, Isuse!

Možda smo premalo otvoreni tajni tvoga novoga, uskrsnula života. Možda i mi danas činjenicu tvoga uskrsnuća kušamo prenijeti na neku drugu razinu, daleko od onoga što u našem načinu mišljenja zovemo jedinim zbiljskim životom.

Isuse, umnoži nam vjeru, otkloni sve naše sumnje, otkloni sve naše krive pojmove o tajni svog uskrsnuća.

Daruj nam čvrstu vjeru i spremnost da svjedočimo za te kao za živog Gospodina Isusa, za koga je vrijedno i život svoj položiti. Apostole si, Gospodine, poučio: Kao što je stvarna tvoja smrt na križu, tvoje trpljenje, tvoje poniženje, tako je stvarno i tvoje uskrsnuće iz groba. Tako je i pisano. Pažljivo čitanje Svetoga pisma dovest će do istih zaključaka svakoga koji je otvoren u srcu. Poučeni tvojim riječima i obogaćeni Silom odozgor, tj. darom Duha Svetoga, to će shvatiti i apostoli. Zato ih i pozivaš da ostanu skupa sve dok ne dobiju Obećanje, dar Duha što si im ga ti pripremio za čas rođenja vidljive zajednice svojih svjedoka. Otvorio si svojim učenicima pamet da razumiju Pisma. Otvori tako danas i naše pameti, naša srca da razumijemo poruku tvoje muke i smrti sve do uskrsnuća, ali jednako tako da razumijemo svoj život i umiranje te nadu novog i istinitog života. Otvori nas za istinu svoga uskrsnuća i daj da u tebi prepoznamo stvarnog Boga i čovjeka, Gospodina i Spasitelja, Isusa Krista!

fra Zvezdan

SV. BERNARDICA SOUBIROUS

Rodila se 7. siječnja 1844. godine u jednoj od najsiromašnijih obitelji u Lurdu u Južnoj Francuskoj. Jedna od najčuvenijih vidjelica u povijesti: od 11. veljače do 16. srpnja 1858. godine uživala je osamnaest posjeta Nebeske prikaze koja joj se na Blagovijest očitovala: „Ja sam Bezgrešno Začće.“ Bilo je to četiri godine nakon što je papa Pijo IX. godine 1854. proglasio dogmom dotadašnje pobožno vjerovanje da je Blažena Djevica Marija od prvoga časa svoje zemaljske egzistencije bila puna

milosti, od svoga začća u krilu sv. Ane oslobođena od opće ljudske baštine istočnoga grijeha.

Bernardičina je viđenja po najstrožim pravilima ispitao crkveni sud koji se o svemu izrazio najpozitivnije. Velika hodočašća u Lurd traju do danas. Godišnje iz cijeloga svijeta onamo dolazi oko pet milijuna Marijinih pobožnika.

Da uteče tisućama znatiželjnika, Bernardica se već 3. srpnja 1858. godine sklonila, a poslije i stupila u samostan Časnih sestara u Neversu, gdje se časti njezin grob. Vječne je zavjete položila, kao kordigera, nositeljica pojasa sv. Franje - na

Bezgrešno Začće 1878. godine.

Bog ju je pohodio teškim bolestima koje je najstrpljivije podnosila. Svoje je boli smatrala cijenom kojom je plaćala milosti Gospinih ukazanja. «Što više trpim - govorila je - to više sjedinjujem svoje srce s njezinim.» Preminula je u trideset i petoj godini života, na dan 16. travnja 1879. godine. Svetom ju je proglasio Pijo XI. na Bezgrešno Začće 1933. godine.

fra Bonaventura Duda

POVRATNICI IZ "EMAUSA"

Kako se ljudi sa sela snalaze sa svojom vjerom kada dođu u grad? Nema dvojbe da je doživljaj vjere na selu drukčiji nego li u gradu. Drukčije se doživljava Isusa na selu, a drukčije u gradu. Na selu je Isus živ: od njega i za njega se živi, a u gradu izgleda kao da je mrtav, kao da ga nema. Živi se "kao da Boga nema". U gradu Boga "pokapaju" razne ideologije, škole, način neprirodnog življenja. I sami se vjernici u gradu pitaju što se događa s njihovom vjerom? Što se događa s njihovim životom i vrednotama. Kao da se sve drukčije vrednuje. Gdje je Isus? Je li on još živ? Da li je uskrsnuo?

Prema ponašanju ljudi izgleda kao da nije uskrsnuo, kao da ne živi sa svim ljudima. Isus i Isusova istina kao da koji put odlazi sa sela u grad, a koji put iz grada u selo. Vjera se od jednih prelijeva u druge, vjera jednih pročišćava vjeru drugih. Koje je mjesto (grad ili selo) povoljnije i prirodnije za vjerovanje? Po nekima je to grad, po drugima selo. Potrebno je prepoznati uskrslog Isusa i na selu i u gradu. On se utjelovio u čovjeka, a ne u prirodu. Zato ga treba prepoznavati prvenstveno u ljudima, a njih ima u gradu i u selu. Kako se uskrsli Isus objavljuje i kako se prepoznaje danas? Ili bi se moglo reći: što je kršćanstvo danas?

Marijan Jurčević, OP

IZ KATOLIČKOG KALENDARA

PONEDJELJAK, 19. travnja

Marta, Ema, Leon, Berta

UTORAK, 20. travnja

Agneza, Marcijan, Teotim, Dina

SRIJEDA, 21. travnja

Anzelmo, Silvlja, Konrad, Goran

ČETVRTAK, 22. travnja

Soter i Kajo, Leonida, Vojmil

PETAK, 23. travnja

Juraj, Adalbert, Đuro, Helena

SUBOTA, 24. travnja

Fidelis SigmarIngenski, Vjeran

NEDJELJA, 25. travnja

4. Uskrsna,

Nedjelja Dobrog Pastira

POBOŽNOST 13 UTORAKA U ČAST SV. ANTUNU

VI. UTORAK

Dragi čitatelji ovog listića, u tijeku je pobožnost 13 utoraka sv. Antunu! Sigurno su mnogi među vama s nestrpljenjem čekali početak i mole ove pobožnosti jer mnoge su potrebe i zavjeti koje želite prikazati Bogu po zagovoru sv. Antuna Padovanskog. Sveti Antun neka nas sve ujedini u zajedništvu!

www.franjevci-zemun.com

tel. 011 / 2198134

RASPORED EUHARISTIJSKIH SLAVLJA

Nedjeljom u 9 i u 18 sati. Radnim danom u 18 sati.

Ponedjeljkom **nema** svete mise.